

ATUNCI A VENIT ISUS ȘI A CHEMAT

Tampa, Florida

Mulțumesc. Haideți să ne ridicăm în picioare pentru un moment, în timp ce citim Cuvântul Domnului din **Ioan 11.18-28**:

„Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,

mulți din iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor.

Când a auzit Marta că vine Isus, l-a ieșit înainte; iar Maria ședea în casă.

Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!

Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”

„Știu”, l-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?"

„Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”

După ce a spus aceste vorbe, s-a dus și a chemat în taină pe sora sa Maria și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.”

Haideți să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Tată ceresc, ne-am adunat din nou aici ca să Te slujim și să citim din Cuvântul Tău, cu credința că ne vei desluși și descoperi înțelesul acestui text. Doamne, Te rugăm pentru fiecare cauză pe care o avem în seara aceasta. Poate aici sunt oameni care nu Te cunosc, de aceea, îngăduie ca ei să Te găsească și să Te accepte, în seara aceasta, ca Mântuitor. Îngăduie ca ei să fie în stare să-L aducă pe Hristos în viața lor în așa fel încât să-L slujească de acum înainte și să-și dedice Lui toată viața.

Îți mulțumim pentru lucrurile pe care L-am văzut făcându-le și pentru nădejdea Vieții veșnice pe care o avem și care se află dincolo de această umbră pe care o trăim noi acum. Noi știm că atunci când va veni El, Îl vom întâlni în văzduh.

Doamne, acestea fiind spuse, Te rugăm să întărești această nădejde binecuvântată în inimile tuturor. Îngăduie ca credința celor care au stat pe această cale și au îndurat multe lucruri grele, să fie mărită, și lasă ca în seara aceasta să poată privi cu ochi unși la aceste lucruri, să-și înnoiască făgăduințele față de Tine și să pornească pe calea Ta înnoiți.

Tată, Te rugăm pentru cei bolnavi și neputincioși. Fie ca seara aceasta să fie seara eliberării lor.

Doamne, mulți și-au pus batistele aici, pe platformă, iar noi Te rugăm, Tată ceresc, în timp ce-mi pun mâinile peste ele. Noi am învățat din Biblie că ei luau batiste și șorțuri care atingeau trupul lui Pavel, iar duhurile necurate ieșeau din oameni și bolile se vindecau. Noi știm că nu suntem sfântul Pavel, dar Tu ai rămas tot Isus, de aceea Te rugăm să vindeci fiecare om care este reprezentat de aceste batiste. Fie ca ei să se facă bine pentru gloria Ta.

Frânge-ne Pâinea Vieții din Cuvântul Tău, în timp ce așteptăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Este bine că în seara aceasta suntem din nou aici ca să-L slujim pe Domnul. Este minunat să pot vedea că sala este plină de oameni, așa că suntem foarte recunoscători pentru prezența voastră. Acesta este un lucru bun, mai ales pentru că sunt aici pentru prima dată.

Noi vom vorbi la fel, indiferent cât de mare este audiența. Eu am vorbit la o adunare de trei sau patru oameni, apoi am vorbit în fața a cinci sute de mii odată, dar nu are importanță numărul de oameni pe care îi trimite Hristos să mă asculte. Adevărul este că nu mi-aș schimba subiectul nici dacă ar fi aici un milion de oameni, pentru că eu însămânțez numai semințe care trebuie să cadă undeva într-un pământ, iar când va fi adusă și ultima sămânță, nu se va mai găsi niciuna.

Noi ne întrebăm de ce acum nu sunt treziri în biserică și vedem că nu mai există nici un entuziasm printre oameni. Eu nu înțeleg de ce. Să zicem că aici este o fetiță care s-a născut în Seattle și are numele scris în Carte. El a venit să răscumpere numele care s-au găsit scrise în Carte, pentru că „a răscumpăra” înseamnă „a aduce înapoi de unde a căzut,” iar pe baza naturii umane, ea era căzută. Ea nu poate accepta Cuvântul pentru că este prea mică, așa că merge împreună cu biserica. Noi vom avea adunări, întruniri și alte lucruri, până când este adusă și acea ultimă persoană, iar atunci Cartea se va închide. Acolo nu va fi adăugat nimeni și nimeni nu știe când va veni acel timp, dar până atunci trebuie să facem tot ce putem pentru gloria Lui.

Noi nu știm cine va fi cea ultimă persoană; poate ea este deja înăuntru, așa că așteptăm numai venirea Lui. Noi nu știm și niciodată nu îi va fi descoperit omului timpul venirii Lui, pentru că nici măcar îngerii din ceruri nu știu când se va întâmpla aceasta, dar urmărim și așteptăm ca venirea Lui să aibă loc în orice moment.

Tu trebuie să crezi în ceva; nu contează în ce, dar trebuie să-ți pui credința în ceva, undeva. Poate crezi într-o carte sau într-un crez. Să zicem că o anumită denomi-națiune spune: „Noi avem o carte, iar tu trebuie să crezi ce scrie în ea.” Ei bine, dacă ieși din ceea ce învață acea carte, nu vei mai crede, pentru că ceea ce crezi tu nu este în cartea acelei denomi-națiuni.

Poate crezi anumite lucruri, și desigur, poți avea alegerea ta. Noi suntem americani și avem libertatea de a alege, dar în ce mă privește, credința mea este în Cuvântul lui Dumnezeu și în ceea ce spune Dumnezeu că este adevărat. Tot ce este contrar Cuvântului Lui, nu este adevărat nici pentru mine. Eu nu spun că n-ar fi adevărate, ci spun că dacă sunt contrare Cuvântului, nu le consider adevărate. Astăzi noi putem vedea că foarte mulți oameni își bazează credința pe niște ismuri, pe ceva ce s-a întâmplat sau pe lucruri întâmplătoare, dar pentru mine, trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu, și anume Cuvântul făgăduit pentru această zi, nu Legea, pentru că Legea a fost dată iudeilor cu ani în urmă.

Astăzi, noi suntem sub puterea harului și trăim deasupra Legii, pentru că un om care trăiește în har, nu are Lege. În har nu este lege. Cum poți să mă condamni pentru că am trecut pe culoarea roșie, dacă orașul mi-a dat dreptul să trec pe orice lumină roșie doresc? Vedeți? Tu nu ai putea să mă condamni. Nu există nici o lege care să mă condamne, așa că atâta vreme cât sunt în Hristos, sunt liber de lege. Sunt deasupra Legii pentru că mă aflu în harul Său. El a pus în mine încrederea că nu voi face nimic greșit, pentru că altfel nu mi-ar fi dat harul; și la fel face cu tine. Noi suntem în harul Lui.

Nu uitați că mâine seară vom încerca să stăm mai mult. Astfel, aș vrea să vin puțin mai devreme, pentru că va fi un fel de noapte pe care o vom închina mântuirii, așa

că vom pune accentul pe chemarea la altar și pe primirea Duhului Sfânt. De asemenea, dacă va fi cu voia Domnului, înainte de a pleca aş vrea să vorbesc despre subiectul „Semnul,” despre Sângele care trebuie să fie pus pe uşă.

În fiecare seară am stat mai mult, dar în seara aceasta voi încerca să termin la timp. Eu îmi dau seama că nu avem prea mult timp la dispoziție și de aceea încerc să răscumpăr tot ce pot. Aş vrea să fiți îngăduitori cu mine, fiindcă rugăciunea mea este ca El să salveze fiecare suflet de aici, care poate fi mântuit. Noi nu știm cum face El aceasta, dar datoria noastră este să răspândim Cuvântul care este o Sămânță, pentru că atunci când va începe să crească, va rodi exact ceea ce a fost promis.

În seara aceasta vom lua textul din Ioan 11: „*A venit învățătorul și te cheamă.*” Isus era doar un tânăr când S-a dus în Betania și a locuit la acea familie formată din Maria, Marta și Lazăr. Ei și-au părăsit biserica din care făceau parte, crezul fariseilor sau al saducheilor, și s-au dus după Isus, pe care L-au invitat în casa lor. Lazăr era un prieten foarte apropiat și din ce ni s-a spus, un bun ucenic al lui Ioan Botezătorul, cel care vestise venirea lui Mesia. Așa se face că întotdeauna când venea în Betania, Isus era găzduit în casa lor.

De asemenea, am aflat că Marta și Maria făceau niște covorașe pentru Templu, iar Lazăr studia ca să devină scrib, să știe cum să scrie cuvintele Legii. Ei scriau Legea pe piei de animale sau pe hârtie de papyrus, după care o rulau într-un sul mic și era pusă la păstrat împreună cu celelalte suluri. Lazăr era foarte priceput în scrierea acelor suluri, iar pentru că în vremea aceea Isus stătea cu ei și L-au văzut făcând atât de multe lucruri mărețe, aveau o mare încredere în El; atât de mare încât și-au predat viețile în mâinile Lui.

În vremea Lui, Isus a fost mai ridiculizat și batjocorit decât cel mai de jos cult din zilele noastre. În zilele acelea nu era nimeni considerat mai prejos și mai disprețuit decât Isus. Bisericile Îl urau și nu Îl găseau bun de nimic pentru că le muștra constant, le numea în tot felul și le rupea adunările. Astfel, Îi ziceau: „Tu întorci lumea pe dos!” și încercau să-i găsească vreo vină cu care să-L poată acuza, dar

nu au reușit nicicum.

Pentru ei, El era un Fiu nelegitim, fiindcă fusese născut în afara căsătoriei și era un Individ foarte ciudat. Isus nu avea nici un fel de educație, dar cu toate acestea Se făcea pe Sine Proroc. Oh, pentru toți era un Individ oribil și toți Îl disprețuiau, ceea ce nu s-a schimbat prea mult nici astăzi! Vedeți?

După cum am spus și aseară, diavolul își ia omul, dar nu și duhul. Duhul care locuiește acum în oameni, a trăit și înainte. Dacă am avea la dispoziție încă vreo două luni de acum încolo, în care să putem avea un studiu adevărat din Biblie, mi-ar plăcea să vă pot arăta că nu există nici un cult pe fața pământului care să nu se poată dovedi că a început în Geneza.

Acolo a pornit sămânța, și așa cum crește via, crește și ea și dă în floare, iar la urmă se întoarce din nou la sămânță. Prin urmare, toate lucrurile pe care le vedeți întâmplându-se pe pământ, au început din Geneza, pentru că Geneza este începutul, punerea seminței. Deci, duhurile care au fost în oamenii din zilele de demult, trăiesc și astăzi în oamenii de acum, pentru că Satan își ia omul, dar duhul trăiește în continuare.

Dumnezeu Își ia și El omul, dar Duhul Său trăiește în continuare. Aceasta face ca Isus Hristos să fie Același ieri, azi și în veci. El L-a luat pe Isus Hristos, dar Duhul Sfânt a venit înapoi și a fost peste oameni în toate epocile Bisericii, pentru că Dumnezeu Își ia slujitorii, dar nu și Duhul. Satan își ia omul, dar poți găsi același duh: uitați-vă numai la natura lui.

Identifică-te în seara aceasta cu un caracter biblic, după starea pe care o ai. Unde ai fi fost dacă ai fi trăit în zilele lui Noe? Unde ai fi fost dacă ai fi trăit în zilele când a fost Isus pe pământ? Cu ce grup te-ai identifica în seara aceasta? Gândeți-vă! Cu ce grup te-ai fi identificat în zilele când Pavel îi corecta pe corinteni pentru lucrurile pe care le făceau? Priviți în urmă, pentru că este ca o oglindă în care poți privi. Noi suntem acum exact ce am fi fost și atunci, pentru că duhul care este peste noi

acum este același duh care a fost și peste ei atunci.

Aceasta ar trebui să ne scuture și să ne trezească din somnul în care ne aflăm și din starea aceasta căldicică. Voi știți că Biblia spune că oamenii vor ajunge în starea aceasta și vor fi vărsați din gura Lui. A făgăduit El aceasta? Noi știm cu toții că a făgăduit că o va face. Întreaga biserică va fi vărsată din gura Lui, dar Mireasa va ieși afară din ea. Aceștia sunt cei aleși.

Isus S-a dus și a locuit cu Maria, Marta și Lazăr. El a spus în Biblie că nu a făcut niciodată nimic, până când nu l-a arătat Tatăl. Astfel, Isus a spus în Ioan 5.19: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* Dacă am avea timp să intrăm în Scriptură să urmărim acest fir, am vedea că subiectul acesta este presărat prin toată Biblia, fiecare verset amintindu-ne de El.

Biblia păstrează o continuitate și fiecare Cuvânt se îmbină unul cu altul. În Cuvânt nu se găsește nici o contradicție, ci este o continuitate perfectă.

Priviți! Isus a fost cel mai mare Dar pe care L-a dat Dumnezeu vreodată pământului și oamenilor de pe el. *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...”* (Ioan 3.16). Necazul este că darurile lui Dumnezeu sunt privite întotdeauna de sus de către mișcările religioase contemporane. Uitați-vă înapoi în toate timpurile: în zilele lui Ilie, Moise sau oriunde vreți, și veți vedea că oriunde ar fi fost, oamenii s-au uitat întotdeauna de sus la ele. Acest lucru nu s-a schimbat și nu se va schimba niciodată.

Odată, o femeie a folosit darul lui Dumnezeu prin Isus atunci când s-a atins de haina Lui. Isus a recunoscut că nu a știut cine L-a atins, și eu nu cred că El a făcut o glumă când a spus aceasta, ci cred că fiecare cuvânt pe care L-a spus are o însemnătate. Astfel, El a întrebat: *„Cine M-a atins?”* Vedeți? El nu a știut cine L-a atins, așa că a privit de jur împrejur prin audiență până când a găsit femeia cu acea credință și i-a spus despre problema scurgerii de sânge de care a fost

vindecată datorită credinței. Aceasta a fost o femeie care s-a folosit de Darul lui Dumnezeu.

Vedeți, El a slăbit în putere după ce femeia aceea s-a folosit de darul Lui, dar priviți cum a fost când l-a ridicat pe Lazăr din morți. Acolo nu se spune că ar fi slăbit în putere, deși este cu mult mai mult să chemi un om din morți, mai ales că Lazăr era plecat deja de patru zile în această călătorie și începuse să putrezească. Trecuseră patru zile de când era mort, și poate îi căzuse și nasul, dar cu toate acestea a fost chemat la viață și a trăit, a mâncat și a băut ca orice alt om. Cu cât mai mult au însemnat toate acestea, în comparație cu situația când femeia aceea s-a atins de haina Lui. Vedeți? Acela era Dumnezeu care își folosea Darul.

Aceeași diferență este și aici, pe platformă. Dacă urmăriți serviciul, puteți vedea că uneori trec săptămâni, luni și chiar ani până când se împlinește ce s-a spus. Aceasta se întâmplă când folosește Dumnezeu darul. Dar aici, voi sunteți cei care folosiți darul, nu eu. Este un dar care curge de la sine, iar Dumnezeu Se canalizează prin om și se folosește de el ca să spună anumite lucruri.

Tu nu îți dai seama, dar ești cel care face aceasta prin credința pe care o ai. Credința ta face aceasta. Dacă Dumnezeu vrea să facă ceva, El te ridică și spune: „Vei merge în locul cutare, iar în timp ce mergi cu mașina pe acel drum, vei întâlni un bărbat cu costum maro și păr cărunt. Să mergi la el, pentru că soția lui este foarte bolnavă. Ea este acolo și arată așa. Să mergi acolo, să-ți pui mâinile peste ea și să-i spui să dea înapoi lucrul pe care l-a luat cu câțiva ani în urmă, să se căiască și totul va fi în ordine.” Eu le spun aceasta oamenilor, apoi merg mai departe. Este o poruncă și se întâmplă exact în felul acesta.

Să vă povestesc câteva lucruri care s-au petrecut în țară. Când a murit femeia aceea, Marilyn Monroe, ei n-au crezut niciodată că ea nu s-a sinucis, dar acesta este adevărul: ea nu s-a sinucis, ci a murit din cauza unui atac de cord. Eu am văzut aceasta cu câțiva timp înainte de a se întâmpla și le-am spus, dar ei n-au vrut să mă asculte.

Cu șase luni înainte ca acei luptători să se omoare unul pe altul, i-am văzut cum s-au certat în acele taverne și cum unul dintre ei l-a ucis pe celălalt.

Domnul arată toate aceste lucruri folosindu-se de darul Său, fără să slăbești în putere, dar ceea ce mă slăbește pe mine în putere este atunci când folosiți voi darul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Nu eu sunt darul Lui, ci Duhul Sfânt este Darul. Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu pentru biserică, iar voi îl folosiți. El se poate manifesta ori de câte ori te poți da la o parte și-L lași pe El să te folosească.

În cazul acesta, Tatăl i-a spus lui Isus să plece de acasă și să meargă în altă parte. Observați cum a lucrat aceasta. După o vreme, Lazăr s-a îmbolnăvit și fără îndoială, mulți dintre cei din jur au zis: „Aha! Unde este predicatorul acela holly-roller care se roagă pentru bolnavi? Vedem că nu este în preajmă!”

Deci, Isus a plecat, iar ei au trimis pe cineva să-L caute, pentru că medicul a făcut tot ce a putut. Ei au trimis să-L cheme, dar în loc să vină, El S-a dus tot mai departe. Au trimis din nou după El, dar în loc să se întoarcă, Și-a continuat drumul în partea opusă. După o vreme, El S-a oprit dintr-o dată și i-a privit pe ucenici fiindcă vedenia pe care i-o arătase Tatăl cu multe zile în urmă, se împlinea. Astfel, le-a zis: „*Lazăr doarme.*”

„Înseamnă că este bine,” au răspuns ucenicii. Vedeți? El dormea, nu era mort, pentru că un credincios nu moare. Atunci Isus le-a spus pe înțeleșul lor: „*Lazăr a murit, și Mă bucur că nu am fost acolo, pentru voi. Dar Mă duc să-l trezesc.*” El știa ce urma să se întâmple, pentru că altfel ar fi greșit când a spus: „*Fiul nu face nimic până nu vede mai întâi pe Tatăl făcând.*” Vedeți? El a știut. Uitați-vă la El când S-a dus la mormântul unde era Lazăr: „*Au luat, dar, piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.*”

Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 11.41). Vedeți? „*Lazăre, vino afară!*” și el a ieșit afară din mormânt.

Când Isus a plecat de acasă, au început să se instaleze problemele și moartea. Gândiți-vă că atunci când El pleacă din casa Ta, încep să apară problemele. Isus a plecat de acasă pentru că L-a trimis Tatăl, iar odată cu El au plecat toate speranțele. Ce tristă a fost casa aceea! Mulți dintre noi știm ce înseamnă aceasta; „Știm cum este când moartea îți lovește casa. Tu nu știi ce înseamnă aceasta până când nu ți se întâmplă ție.”

Moartea le-a lovit casa, iar ei au trimis pe cineva să-L caute pe Isus. Ce casă disperată! Omul în care aveau încredere, Omul pe care Îl iubeau, Omul pe care L-au văzut vindecând bolnavii, care deschidea ochii orbilor, profeția, cunoștea gândurile inimii și le spunea oamenilor ce se întâmplă de fiecare dată, Omul acela nu era acolo. El se potrivea atât de perfect cu Scriptura, încât cei ce îndrăgeau Biblia L-au crezut. Acolo erau câțiva dintre cei mai apropiați și loiali prieteni ai Lui, și totuși El a permis să se întâmple așa ceva. Dar a lăsat să se întâmple acel lucru numai ca să vadă ce vor face. Fără îndoială că aceasta a fost în mintea Tatălui.

Orice nădejde era dusă, iar Omul în care s-au încrezut nu era ceea ce credeau ei. Ce disperare! Lazăr, fratele lor, era mort, iar ele nu se puteau întoarce înapoi în biserică, pentru că Îl acceptaseră deja pe „fanaticul” Isus, și ca atare fuseseră excomunicați. Chiar în ziua aceea primiseră o scrisoare de la biserică lor, în care li se spunea că nu mai pot merge înapoi, așa că au rămas și fără biserică. Se părea că rămăseseră fără nici un prieten, iar oamenii din oraș le întorceau spatele. Bunii lor prieteni cu care obișnuiau să se asocieze în biserică, nu mai voiau să aibă nici o legătură cu ele din pricină că Îl acceptaseră pe Isus, Omul acela fanatic și radical.

Dar iată că și Omul în care aveau încredere, le-a întors spatele și nu voia să le facă un favor. Au trimis după El a doua oară, dar le-a întors spatele din nou, lăsându-l pe Lazăr să moară, să fie îmbălsămat și îngropat în mormânt. Cred că puteți să vă imaginați prin ce ceas întunecos trecea casa aceea. Era cel mai întunecos ceas pe care-l trăiseră vreodată. Apoi, a venit Isus. Așa este. El ne lasă în acel ceas întunecos, apoi apare; iar prezența Lui aduce întotdeauna nădejde.

Poate acesta este cel mai întunecos ceas și pentru unii dintre voi, cei de aici. Poate

medicul a încetat să vă mai trateze de cancer. A făcut tot ce i-a stat în putință ca să vă salveze viața, dar acum cazul este dincolo de cunoștința și priceperea lui și nu mai poate face nimic. A făcut deja tot ce a putut, dar acum ești pe moarte, acesta fiind probabil cel mai întunecos ceas pe care l-ai trăit. Țineți însă minte că acel ceas întunecos este timpul când vine El, iar când vine Isus, aduce nădejdea. Prezența Lui învie nădejdea.

Dacă o luăm pe Marta, ea și-a arătat întotdeauna culorile adevărate și se părea că nu era la fel de loială ca Maria, pentru că Maria asculta Cuvântul. Marta pregătea mâncarea pentru Isus și făcea treburile gospodărești, dar a arătat cine era cu adevărat când a revenit El în oraș. Cu siguranță mulți au spus: „Acum, când băiatul acela este mort și îngropat, vine înapoi în oraș și predicatorul acesta holly-roller!”

Fără îndoială că atunci când a început să vorbească Marta, unii dintre ei au spus: „Uite-o! Dacă eram în locul ei, i-aș fi spus câteva; i-aș fi spus tot ce aș fi avut de spus! Haideți să mergem să auzim și noi, fiindcă sigur Îi va spune câteva!”

Dacă Marta ar fi făcut aceasta, povestirea aceasta nu s-ar fi scris așa cum este scrisă și cum o citim în seara aceasta. Fiți atenți! Ea a început să vorbească cu Isus. Poate în timp ce alerga să-L întâmpine, a trecut pe lângă păstorul din prima ei biserică, iar el și-a zis în sinea lui: „Hai să vedem ce se întâmplă acum, fiindcă El S-a furișat și a plecat exact în momentul crucial, iar acum vine înapoi!”

Desigur, Marta a fost o cititoare a Bibliei, pentru că altfel nu L-ar fi acceptat niciodată pe Isus. Ea n-ar fi putut să-L accepte pe baza psihologiei omenești sau a religiei din ziua aceea; nu putea să-L accepte pe baza bisericii ei, pentru că biserica Îl ura și la fel oamenii religioși ai vremii, așa că trebuie să fi fost o cititoare a Scripturii.

Ea a citit în Biblie că în zilele lui Elisei a fost o femeie sunamită care nu putea avea copii, dar avea credință. Profetul acelei zile era Elisei, iar ea i-a pregătit o cameră micuță chiar lângă casa în care locuia ea și soțul ei. Ea a pregătit camera, un loc

drăguț și confortabil, și i-a pus acolo un lighean cu apă în care să se spele, să se curețe, și așa mai departe. Când Elisei a trecut pe la ei împreună cu slujitorul său, Ghehazi, a zis: „Ce amabilitate ne-a arătat femeia aceasta sunamită. Du-te și întreab-o dacă vrea să vorbesc cu căpetenia oștirii pentru ea, fiindcă îl cunosc foarte bine. Sau poate vrea să vorbesc cu împăratul? Am fost chemat de multe ori la el, fiindcă dorea să se consulte cu mine, așa că îi pot vorbi despre ea când ne vom întâlni din nou.”

Ghehazi a întrebat-o, dar ea i-a răspuns: „Nu este nevoie, fiindcă mă înțeleg bine cu oamenii mei, și am tot ce-mi trebuie. Ceea ce am făcut este din adâncul inimii mele, pentru că el este omul lui Dumnezeu, și am vrut să-i fac o favoare. Atâta tot.”

Ghehazi i-a spus lui Elisei răspunsul femeii, apoi a adăugat: „Soțul ei este în vârstă și nu au copii.” Eu cred că Elisei a avut o vedenie, așa că a zis: „Du-te și spune-i femeii că anul viitor pe vremea aceasta va avea un copil.” Și așa s-a întâmplat: ea a avut un băiețel.

Când avea cam doisprezece ani, băiețelul se afla pe câmp cu tatăl său, iar pe la unsprezece dimineața a făcut probabil insolație, fiindcă a început să strige: „Capul meu, capul meu!” Tatăl lui l-a trimis acasă cu un slujitor, care l-a dat mamei lui, iar pe la amiază starea băiatului s-a agravat și mai mult și a murit. Poate făcuse insolație, iar acum nu mai respira fiindcă murise. Atunci mama lui l-a luat și l-a întins pe patul lui Elisei. Ce loc a ales: patul lui Elisei. Da, ea l-a întins pe patul lui Elisei.

Femeia i-a spus slujitorului său: „Pune hamul pe catâr și du-te înainte. Nu te opri până nu-ți spun eu, pentru că vreau să mergem la omul lui Dumnezeu.” Ea a știut că dacă ajunge la acel om, va ști de ce a murit copilul ei; a știut că dacă Dumnezeu a putut să-i spună că avea să rămână însărcinată, și a binecuvântat-o în așa fel încât pântecul ei uscat să poarte un fiu, cu siguranță că același Dumnezeu putea să-i spună acelui om și de ce i-a luat copilul. Deci, ea a zis: „Nu te opri până nu-ți spun eu. Du-te la omul lui Dumnezeu!”

Elisei nu știa nimic despre cele întâmplate când acel călăreț s-a apropiat de ei, pentru că Dumnezeu nu le spune profeților Săi tot ce se va întâmpla. El nu a știut ce să facă, așa că i-a zis lui Ghehazi: „Sunamita aceea este aici. Ea este tristă și Dumnezeu mi-a ascuns aceasta, așa că nu știu ce vrea.” Când femeia a ajuns aproape, Elisei a întrebat-o: „Totul este bine cu tine? Soțul tău este bine? Dar copilul?”

Fiți atenți! Femeia își lăsase soțul plângând pentru că nu avea credința pe care o avea ea, și toți vecinii alertați din cauză că copilul era mort de câteva ore. Dar ea l-a pus în pat și a alergat la omul lui Dumnezeu, iar când a ajuns acolo a zis: „Toate sunt bune.” Amin. Aceasta îmi place. „Totul este bine pentru că acum sunt în prezența reprezentantului Său.” Amin. Aici te afli și tu. „Totul este bine.”

Apoi, a căzut la picioarele lui și a început să-i spună ce se întâmplase. Nu el i-a spus, ci ea. Când a auzit cele întâmplate, Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Încinge-ți brâul, ia aceste lucruri cu tine, du-te și pune-le peste copil!” Spunea aceasta pentru că nu știa ce să facă.

Eu cred că Pavel, un alt bărbat al Scripturii, nu ar fi luat niciodată acele batiste de pe trupul lui, dacă nu ar fi avut vreun text biblic care să-i spună că poate face aceasta. Elisei știa că tot ce atingea el era binecuvântat, dar numai dacă putea s-o facă pe femeie să creadă aceasta. Cred că aceasta a făcut și Pavel. În ce ne privește, noi ungem batistele cu ulei. Lucrul acesta nu este din Scriptură, dar este perfect în ordine. În vremea aceea, ei luau batiste și șorțuri de pe trupul lui Pavel.

Deci Elisei a zis: „Ia aceste lucruri și pune-le peste copil. Dacă cineva îți vorbește pe drum, să nu-i răspunzi, ci să-ți continui drumul și să pui aceste lucruri peste copil!” Dar credința femeii nu era în acele lucruri, ci în profet, așa că i-a zis: „*Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.*” (2Împărați 4.30). Ea a stat acolo perseverentă, până când a primit ceea ce dorea. Elisei nu avea nici un răspuns, așa că i-a rămas un singur lucru de făcut: să meargă cu ea. Astfel, s-a ridicat, și-a încins brâul și s-a dus cu femeia. Pe drum la întâlnit pe Ghehazi venind înapoi și l-a întrebat: „Ai făcut ce ți-am spus?” „Da,” a răspuns el, „am pus acele

lucruri peste copil, dar nu a revenit la viață.” Aceasta s-a întâmplat după ore și ore de la moartea copilului. Ei bine, când a ajuns, Elisei a intrat la el, dar nu știa ce să facă. Dacă vă amintiți, el s-a plimbat în sus și-n jos până când a venit Duhul peste el, iar când s-a întâmplat aceasta, s-a întins peste copil și trupul copilului s-a încălzit. Apoi a strănutat de șapte ori și a revenit la viață, iar aceasta s-a întâmplat din pricina credinței și hotărârii acelei mame.

Marta știa că sunamita a avut credință în profetul acela care era reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ din vremea aceea, iar dacă Elisei a fost reprezentantul pentru ziua lui, ea știa că și Isus trebuia să fie Reprezentantul pentru ziua în care trăia ea. Așa este. Aceasta a făcut ca Scriptura să se adeverească.

Când L-a întâlnit, se părea că Marta avea tot dreptul să-L învinuiască și să spună: „De ce n-ai venit când am trimis după Tine? Noi am părăsit biserica și am făcut aceasta și cealaltă.” Înțelegeți ce vreau să spun? Dumnezeu a dat un Fiu pentru tine și pentru mine, cei nevrednici, iar ea știa că Dumnezeu S-a manifestat pe Sine însuși în El.

Priviți ce a făcut ea când a venit la El. Ei au urmărit-o ca să vadă ce va spune. Marta s-a dus, a căzut la picioarele Lui și a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.” (Ioan 11.32). Vedeți? Ea a spus: „Nu ar fi murit fratele meu.”

Dar Isus i-a răspuns: „*Fratele tău va învia.*”

„Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi. El a fost un băiat bun și va învia în acea zi de pe urmă.” Vedeți? Ei credeau în învierea de apoi.

„*Eu sunt Învierea și Viața.*” Cum era posibil ca El, Omul care reprezenta învierea și Viața, să îi întoarcă spatele și s-o trateze în felul acela, pe ea, prietena Lui? Uneori, El te testează ca să vadă ce vei face; îți pune în față un lucru ca să vadă ce vei face cu el. El ar putea face aceasta chiar în seara aceasta; și o face numai ca să

vadă cum vei proceda în această situație.

Noi vedem că și după tot ce s-a întâmplat, Marta a spus: „Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” Aceasta a mărturisit chiar El că este. „Dar chiar și acum, cu toate că fratele meu este mort, îmbălsămat și îngropat, cu toate că miroase greu acolo în mormânt, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.” Așa este. Acesta este subiectul nostru. Ea credea în ceea ce cerea El; credea că dacă El Îi va cere lui Dumnezeu ceva pentru ea, Dumnezeu l-ar fi ascultat rugăciunea. „Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Ați putea avea și voi în seara aceasta acel fel de credință în Cuvântul lui Dumnezeu? Ei bine, Isus este Cuvântul Lui. Ați putea avea atât de multă credință în Cuvântul lui Dumnezeu, când este identificat pentru această zi la fel cum a fost identificat în zilele acelea? Puteți crede aceasta?

„...orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Poate spui: „Dar medicul a renunțat să mă mai trateze, frate Branham; mi-a spus că nu mai poate face nimic pentru mine.”

Poate altcineva spune: „Eu n-am mai putut merge pe picioare de ani de zile.”

„Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

Acum, El stă la dreapta Majestății Sale și așteaptă să ceri. „Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.” Nu spune Biblia că El stă la dreapta Majestății Sale? Ce este dreapta Lui? Nu este o mână ca cea a unui om, ci este puterea, este „mâna dreaptă” a puterii și autorității. El este Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, Dumnezeu aici, mâna dreaptă, prezența veșnică. El este aici

chiar acum. Dacă ai nevoie de Dumnezeu, nu trebuie să mergi în ceruri ca să-L găsești, fiindcă este chiar aici, cu tine; mâna dreaptă a puterii Majestății Sale stă aici, gata să mijlocească pe baza mărturisirii tale, doar să fie chemată.

Spuneți: „Deși medicul mi-a spus că nu mai am de trăit nici măcar o săptămână, Doamne, *„știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”*”

Nici nu-i de mirare că El a spus: *„Fratele tău va învia.”* Și a mai spus: *„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*”

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”

„Da, Doamne”, I-a zis ea, *„cred...”* (Ioan 11.25-26). Aceasta a fost tot.

Atunci când ai o credință reală și cele două părți se întâlnesc, încep să se învârtă roțile. Atunci se va întâmpla ceva pentru că există putere de ambele părți: în credință și în... Micuțele roțițe sunt întoarse prin credință, iar marea roată este pusă în mișcare prin puterea lui Dumnezeu. Și când acele roți se vor învârti, se va întâmpla ceva. Este nevoie de două piese pentru ca generatorul să producă lumină. La fel se întâmplă și cu tine atunci când se produce Lumina: credința și puterea generează vindecarea. Când credinciosul se întâlnește cu Dumnezeu, se generează puterea Lui de înviere.

Când credincioșii iau Cuvântul lui Dumnezeu în inima lor, Acesta începe să genereze credința, pentru că așa a făgăduit El. Totul este în ordine. Singurul lucru pe care trebuie să-l faci ca să produci electricitate este să apeși butonul. Aceasta este tot ce trebuie să faci când trebuie să se împlinescă Scriptura: apasă butonul și nu te teme!

Aceasta este problema cu oamenii. Am spus de multe ori că pare ridicol, dar în

călătoriile mele am întâlnit două categorii de oameni: fundamentalistii și pentecostalii. Eu nu cunosc alții afară de aceștia. Fundamentalistii sunt cei care știu pe ce stau, dar nu au nici un pic de credință în ceea ce fac, în timp ce pentecostalii au credință, dar nu știu cine sunt. Vedeți? Unii sunt ca omul care are bani în bancă, dar nu știe să scrie un CEC, iar ceilalți sunt ca omul care știe să scrie un CEC, dar nu are bani în bancă. O, dacă ai putea să-i pui pe aceștia împreună!

Dacă ai putea să-i trezești pe pentecostali și să le arăți că Duhul Sfânt pe care susțin că-L au este de fapt El, care Își identifică Numele și Cuvântul, ar putea să-și semneze cecul și să-l folosească. Atunci veți vedea cum acel CEC va fi recunoscut de toate Băncile cerului: „*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” Nu vă temeți să cereți! Dacă El a promis că o va face, tu nu trebuie să te mai îngrijorezi; El a promis și așa este.

Fiți atenți! Ea a știut că Dumnezeu a fost în Elisei; El a fost de asemenea în Hristos. Credeți aceasta? Isus a spus că era Dumnezeu pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a venit la El. Și dacă Dumnezeu a fost în Elisei, cu atât mai mult a fost în Fiul Său. Dacă cu măsura aceea mică a putut să ridice din morți un copil, cu atât mai mult o va face Dumnezeu în plinătatea Sa. Ei bine, și cu atât mai mult se poate face acum când Dumnezeu este identificat cu noi, este în noi și pedeapsa a fost plătită. În vremea aceea ei stăteau sub sângele mielului jertfit, dar noi suntem sub Jertfa Sângelui lui Dumnezeu, pentru că nu a fost vărsat sângele unui evreu sau a unuia dintre neamuri, ci a fost Sângele lui Dumnezeu.

Sângele vine de la partea bărbătească. O găină poate să facă un ou, dar dacă nu este însămânțată de cocoș, din oul acela nu va ieși nimic pentru că nu este fertil. Fertilitatea vine din sângele care vine de la partea bărbătească. Întotdeauna este așa. Femeia are numai oul, iar în cazul lui Isus, El a fost celula de sânge creată de Dumnezeu. El nu a fost nici iudeu, nici dintre neamuri, ci a fost un Sânge creat.

Dacă El ar fi fost iudeu, credința mea ar fi fost pierdută, și la fel dacă ar fi fost dintre neamuri. Dar El a fost Dumnezeu; a fost Dumnezeul nemuritor arătat în trup de carne. El a creat o celulă de sânge și Și-a făcut propriul trup. Amin. Aceasta face

ca diavolii să tremure și să fugă. Când văd acest lucru real și original, o iau la sănătoasa. Laudă Domnului! El este Sângele lui Dumnezeu, este Dumnezeu arătat în trup și Viața vine din acel germen.

În cazul jertfelor din vechime, credinciosul își pune mâinile peste miel în timp ce se tăia gâtul acestuia. Apoi, preotul lua sângele și îl ardea. Credinciosul simțea durerile morții care erau peste acel miel, dar când pleca de acolo, mergea cu aceeași conștiință cu care a venit, pentru că celula de sânge care s-a rupt venea de la un berbec și oul de la o oaie. Viața din acel sânge nu putea veni peste viața închinătorului pentru că era sângele unui animal. Viața animală nu are suflet, deci nu poate deosebi binele de rău, și de aceea nu poate veni înapoi.

Când ne punem însă mâinile peste Jertfa noastră, Isus, și simțim în inimile noastre că suntem vinovați și ne dăm seama de ceea ce facem, Viața Jertfei care este Dumnezeu însuși, vine înapoi peste noi ca Duh Sfânt.

Astfel, tu devii un fiu al lui Dumnezeu, fără nici o cunoștință a păcatului. *„Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește.”* (1Ioan 3.9). El nu poate păcătui pentru că Sămânța lui Dumnezeu este în el și nu mai există nici o dorință de a păcătui. Cât timp în tine mai există dorința de a păcătui, te faci vinovat de acel păcat, dar atunci când nu mai ai nici o dorință, chiar dacă faci ceva greșit, nu o faci cu voia. Evrei 10 spune că *„dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate.”* (v. 26). Vedeți, „păcatul cu voia.” Deci, dacă vrei să păcătuiești în continuare, dacă o faci cu voia, înseamnă că este ceva greșit cu experiența ta.

Ce asigurare minunată a Cuvântului făgăduit a fost atunci când El a spus: *„Eu sunt învierea și Viața.”* El era marele „Eu sunt” care a fost în pustie cu Moise, în rugul aprins. Chiar și atunci când toate nădejtile erau duse, ea a fost mulțumită și credea că dacă El îi cere acel lucru lui Dumnezeu, va avea loc.

Noi avem mare nevoie astăzi de o asemenea credință. Marta trebuia să creadă

ceva ce era imposibil pentru mintea omenească. Ea trebuia să creadă imposibilul, dar lucrurile imposibile devin realitate când Cuvântul lui Dumnezeu este luat pe Cuvânt. Observați frumusețea situației. Ea a spus în ceasul acela întunecos: *„Dar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”*

Haideți să mai privim câteva personaje ale Bibliei înainte de a chema rândul de rugăciune, ca să înțelegem mai bine acel ceas întunecos. Haideți să ne gândim la Iov. El a fost cel mai drept om de pe pământ, iar Satan a venit la Dumnezeu și l-a acuzat că era doar un preferat al lui Dumnezeu. Astfel, a zis: „Sigur că da, doar este împrejmuit de jur împrejur. Dar rupe gardul acela și îl voi face să te blesteme în față.”

Dar Dumnezeu i-a răspuns: „Tu nu vei putea face aceasta!” Vedeți? Iov a intrat în tot felul de probleme. Amintiți-vă că a pierdut toată averea și toată popularitatea. El era un prinț din Est și toți prinții tineri veneau și se plecau înaintea lui, pentru că era un bărbat înțelept. Iov era un profet și toată lumea voia să-l vadă și să vorbească cu el. Doar o clipă petrecută cu el însemna foarte mult.

El mergea pe stradă plin de respect în inima lui, pentru Dumnezeu, fiindcă îl făcuse profet, iar înțelepții veneau la el și-i spuneau: „Domnule Iov, știm că marele Dumnezeu al cerurilor este cu tine, de aceea am vrea să ne dai numai un sfat mic. Am făcut cutare și cutare lucru, ce ar trebui să se întâmple?” Dumnezeu îi descoperea lui Iov, iar ei mergeau și făceau ce le spunea el, și cum trebuia să fie. Aceasta a fost bine.

Însă dintr-o dată toți oamenii s-au întors împotriva lui. Da, toți i-au întors spatele, apoi a venit acel vânt puternic și i-a omorât toți copiii și toate animalele. Tot ce a avut, s-a dus. Apoi au venit la el niște prieteni foarte apropiați, poate erau diaconi în biserică, și au început să-l acuze: „Iov, tu știi că dacă un om care a fost în grația lui Dumnezeu așa cum ai fost tu, ajunge să i se întâmple toate aceste lucruri, dovedește că ceva este în neregulă cu el. Tu ai făcut cu siguranță ceva greșit.”

Dar Iov a răspuns: „Eu sunt mai credincios ca niciodată. Inima mea este curată înaintea lui Dumnezeu și I-am adus jertfele mele.” Amin. Așa este. Dacă ai împlinit cerințele lui Dumnezeu, stai pe loc și nu te mișca!

Avraam a considerat că tot ce era contrar făgăduinței primite nici nu exista. *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,*

deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.” (Romani 4.21). Iov a stat pe poziția lui, dar după o vreme chiar și soția lui s-a întors împotriva lui. Apoi s-a umplut și de bube. Propria sănătate i s-a șubrezit, așa că s-a dus și s-a așezat pe o grămadă de cenușă și se scărpină cu o bucată de sticlă sau așa ceva. Puteți să vă închipuiți în ce stare mizerabilă se afla omul acela.

Îmi amintesc că odată am vorbit despre cartea lui Iov în tabernacolul meu. S-a întâmplat cu ani în urmă. Acesta este felul în care luăm tot Cuvântul lui Dumnezeu și Îl disecăm, apoi Îl legăm împreună. L-am ținut pe Iov timp de vreo cinci duminici pe grămada de cenușă, iar după o vreme, o soră mi-a scris o scrisoare în care mi-a spus: „Frate Branham, când îl vei lua pe Iov de pe grămada aceea de cenușă?” Vedeți, eu am încercat să vă arăt ceva, să vă ajut să înțelegeți de ce era Iov pe cenușă.

Soția lui a venit și i-a zis: „Iov, ești un mizerabil. Blestemă pe Dumnezeu și vei muri!” Fiți atenți vă rog că el nu a numit-o nebună, ci i-a zis: *„Vorbești ca o femeie nebună.”* Cu alte cuvinte, *„vorbește nebunește.”* Apoi a adăugat: *„Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat să fie Numele Domnului.”*

Iov știa că va muri, așa că a spus în capitolul 14.7: *„Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat odrăslește din nou și iar dă lăstari.”* El a influențat oameni și viața lui a fost folositoare. Dumnezeu nu ne dă viața numai ca să fim și noi pe aproape, ci ne-a dat-o ca să-l fim folositori. Fă ceva! Spune ceva! Dacă nu poți vorbi, fredonează o cântare sau ceva. Lasă undeva o mărturie. Iov a fost un om

folositor.

Astfel, el a spus: „*Un copac, și tot are nădejde: căci când este tăiat odrăsește din nou și iar dă lăstari.*

Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi pierе trunchiul în țărână,

înverzește iarăși de mirosul apei și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.

Dar omul când moare, rămâne întins; omul, când își dă sufletul, unde mai este?... De ajung fiii lui la cinste, el nu știe nimic; de sunt înjosiți, habar n-are.” (Iov 14.7-10,21).

„Ah! de m-ai ascunde în Locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia și de mi-ai rânduи o vreme când Îți vei aduce iarăși aminte de mine!” (v. 13).

Observați cum a venit necazul peste el: prietenii i-au întors spatele și l-au acuzat că este un păcătos ascuns, soția i-a întors spatele și toată lumea l-a părăsit, până și respirația îi era nesuferită nevastei lui. Arăta ca un om părăsit de Dumnezeu, și se părea că va muri și va merge în țărână.

Dar Dumnezeu i-a vorbit lui Iov și i-a zis: „Iov, încinge-ți mijlocul și stai înaintea Mea căci am să-ți vorbesc. Vezi tu, copacul nu a păcătuit niciodată și nici floarea. Ei au slujit scopului Meu și nu au păcătuit, așa că se ridică din nou, dar omul a păcătuit, de aceea el este tăiat.”

Iov a început să-și pună întrebări și a căzut în deznădejde, la fel ca Marta, fiindcă a intrat în cel mai întunecos ceas al vieții lui. A trăit oare degeaba?

Cum i-a vorbit El lui Iov? Iov era un profet, așa că Dumnezeu i-a vorbit printr-o vedenie. El și-a ridicat privirea, iar atunci s-au auzit tunetele, fulgerele au strălucit și și-a făcut apariția Isus. Iov l-a văzut în zilele din urmă și a spus:

„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27). A fost cel mai întunecos ceas, apoi a venit Isus. Cartea lui Iov este cea mai veche carte a Bibliei, unii fiind de părere că a fost scrisă chiar înainte de Geneza.

Priviți-l acum pe Moise în ceasul cel mai întunecos. El știa că urma să fie eliberatorul poporului său, pentru că mama lui îi povestise cum fusese crescut de laHVeH. Astfel a încercat să facă acest lucru folosindu-se de puterea sa, pentru că era un conducător militar și a fost crescut și pregătit de Faraon ca să fie un conducător. El era urmașul la tron al lui Faraon. Moise a încercat să elibereze poporul cu propria sa putere, dar Dumnezeu nu lucrează niciodată așa. El își eliberează poporul cu propria Sa putere. Moise s-a dus și a devenit un om educat, și-a luat toate diplomele și toate titlurile de PhD, LLD, toate LL-urile și DD-urile care se puteau lua, și așa mai departe, apoi s-a gândit: „Acum sunt gata, sunt proaspăt ieșit din seminar.” S-a dus acolo și a eșuat.

Dumnezeu l-a luat când avea patruzeci de ani și a scos toată educația afară din el. Vedeți? A făcut aceasta timp de patruzeci de ani. Și iată-l un om bătrân, cu mustățile atârând până la brăcinar, cu un toiag în mână și cu orice nădejde de eliberare a poporului spulberate. Bietul popor evreu stătea acolo suferind sub opresiunea acelor păzitori egipteni care îi biciuiau fără milă și îi sileau să lucreze în nămol. Toate speranțele de eliberare erau duse.

Dar iată că într-o zi, în timp ce era în spatele deșertului, a venit Isus ca Stâlp de Foc și a spus: „Eu sunt.” Aceasta a fost El. Apoi, într-o zi, când era pe pământ, fariseii I-au zis: „N-ai nici cincizeci de ani și spui că I-ai văzut pe Avraam? Prin aceasta știm că ești nebun și ai drac!” Dar El le-a răspuns: „*Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte să se nască Avraam, sunt Eu.*” (Ioan 8.58). Deci, Cel ce a venit la Moise în ceasul cel mai întunecos, într-un Stâlp de Foc, a fost Isus, așa că el a putut merge la popor.

Vedeți voi, când Isus pune stăpânire pe tine, te face să faci lucruri care par nebunești pentru lume. Puteți să vi-l închipuiți pe bărbatul acela bătrân mergând să cucerească acea țară? Și a făcut-o cu un toiag strâmb în mână, fiindcă el însuși era în mâna lui Dumnezeu, aceasta făcând marea diferență.

Haideți să vorbim puțin despre un alt caracter, despre Iair, un bărbat care a trăit în zilele lui Isus. Iair era un om micuț și cumsecade, un credincios ascuns. Eu l-aș numi „un credincios de graniță” fiindcă se aseamănă cu cei care s-au dus în țara făgăduită și au gustat din roadele ei, dar când au venit înapoi, au spus că este imposibil s-o poată cuceri.

Iair era un credincios ascuns, fiindcă Îl credea pe Domnul Isus. El era un om cumsecade și probabil a studiat sulurile și a văzut că Isus întrunea toate cerințele referitoare la profetul care trebuia să vină după cum spusese Moise. Totuși, nu putea să mărturisească aceasta, pentru că oricine Îl mărturisea pe Isus era excomunicat. El era un fruntaș, dar voi știți că Dumnezeu are felul Său de a forța uneori lucrurile ca să te împingă să-L urmezi.

Iair avea o fetiță, care era singurul lui copil, și acesta s-a îmbolnăvit foarte tare. Medicul a făcut tot ce a putut, dar starea ei s-a înrăutățit tot mai tare, așa că doctorul I-a chemat afară și i-a zis: „Domnule Iair, nu-mi place că trebuie să-ți spun aceasta, dar fiica ta va muri. Mai are de trăit cam o oră!” Pot să-mi imaginez disperarea care I-a cuprins și cum plângeau toți oamenii din jurul lui, în timp ce au întins-o pe un pat sau pe o canapea micuță.

Apoi văd cum Iair merge, își pune pălăria de predicator pe cap și pleacă în timp ce soția îl întreabă: „Unde te duci?”

„Vezi tu, sunt forțat să fac aceasta...” a răspuns Iair și a plecat. Păstorul lui, care stătea acolo, l-a întrebat: „Unde te duci, Iair?” „Mă duc să mă plimb puțin,” a răspuns Iair. Vedeți, acela era ceasul cel mai întunecos din viața lui. În timp ce mergea pe drum, a trecut cineva pe lângă el și i-a zis: „Hei, Iair, știi Cine este acolo jos pe chei? Isus din Nazaret, Profetul. A sosit chiar acum!” Era ceasul cel mai întunecos, dar chiar atunci a venit Isus. Pot să văd cum Iair își trage puțin pălăria pe față și se grăbește la vale, iar când a ajuns la Isus, l-a zis: „Doamne, vino și pune-Ți mâinile peste copila mea, și va trăi.”

Apoi, în timp ce venea pe drum cu Isus, cineva i-a zis: „Nu Îl mai deranja, pentru că fiica ta este deja moartă. A murit ieri, și acum zace acolo fără viață.” Oh, sărmana lui inimă era gata să explodeze!

Dar văd cum Isus s-a uitat la el și i-a zis: „Nu ți-am spus să nu te temi, căci vei vedea slava lui Dumnezeu?”

Îmi pot imagina că inima lui a început să bată din nou normal, dar când au ajuns acasă, li s-a spus: „Oh, fetița este moartă!” Isus l-a privit pe Iair și a zis: „Nu este moartă, ci doarme.”

„Ei bine,” au spus cei din jur, „noi am auzit că ești nebun, dar acum suntem siguri că este adevărat.” Atunci Isus le-a zis: „Toți necredincioșii să iasă afară, fiindcă nu pot face nimic dacă sunteți prezenți!” l-a scos afară pe toți, apoi s-a îndreptat spre fetiță și a spus: „Fetițo, scoală-te!” și ea s-a ridicat. Vedeți? Isus a venit în ceasul cel mai întunecos, când moartea a lovit casa.

Noi observăm că atunci când a văzut că fetița lui era bolnavă, Iair nu a așteptat pentru o întâlnire privată în timpul nopții, ca Nicodim. Necesitatea era foarte mare,

așa că a trebuit să intre imediat în acțiune. La fel se întâmplă și acum. Dacă este un timp când vrei să fii vindecat, acel timp este chiar acum. Nu aștepta o altă ocazie, pentru că acum este timpul când trebuie să acționezi. Da, domnilor. El a devenit disperat, iar atunci a venit Isus și a chemat-o din morți.

Un alt caracter despre care aș vrea să vorbesc este orbul Bartimeu. Aș vrea să vă spun povestea vieții lui și cum își câștiga existența făcând acele tumbe cu porumbei. Pe vremea aceea, orbii aveau un miel care îi conducea, așa cum avem astăzi câinii.

Se zice că orbul Bartimeu avea o fetiță care era bolnavă. Aceasta s-a întâmplat cu puțin înainte să vină Isus în scenă. Astfel, el s-a dus, a plâns, s-a rugat Domnului și a zis: „Doamne, dacă îmi dai înapoi viața fiicei mele, eu nu o voi putea vedea, dar îți promit că dacă o lași să trăiască, mâine îți voi da cei doi porumbei ai mei.” El se folosea de acei porumbei ca să-i amuze pe oameni. Pe vremea aceea erau foarte mulți cerșetori, așa că el a încercat să facă ceva neobișnuit. Dar în clipa în care fiica lui s-a făcut bine, i-a dus și i-a oferit Domnului.

Câteva nopți mai târziu, s-a îmbolnăvit soția lui, așa că Bartimeu s-a dus în spatele casei și a zis: „Doamne, nu mai am nimic altceva decât micuțul miel care mă conduce, dar dacă o faci bine pe soția mea, îți voi da acel miel.” A doua zi, soția lui s-a făcut bine, așa că s-a dus cu mielul la preot. Când l-a văzut, preotul l-a întrebat: „Unde mergi, orbule Bartimeu?”

„Mă duc să ofer acest miel Domnului. IaHVeH mi-a vindecat soția, iar acum merg să-i ofer acest miel.”

„Nu poți face aceasta, orbule Bartimeu, pentru că mielul acesta este vederea ta,” dar Bartimeu i-a răspuns:

„Dacă Bartimeu își va ține promisiunea față de Dumnezeu, atunci Dumnezeu îi va

da lui Bartimeu un miel pentru vederea lui.”

Într-o zi, el a auzit o gălăgie mare care venea dinspre oraș. Unii oameni strigau: „Profetule din Galilea, zici că poți învia morții?” Acela era un preot. Și a continuat: „Avem un cimitir plin de morți. Vino acolo și învie-i pe câțiva dintre ei. Acolo zac mulți oameni buni, așa că vino să-i ridici!”

Alții spuneau: „Dacă ești profet, spune-mi ce am făcut ieri.” Dar alții strigau: „Glorie lui Dumnezeu în măreția Lui! Faceți loc Împăratului lui Israel!” Vedeți, erau tot felul de păreri și certuri, fiindcă erau adunați sute de oameni.

Dacă ați merge vreodată la Ierihon și ați marca locul unde stăteau ei, v-ați da seama că Bartimeu era la aproape 200 de iarzi (189 de metri) de poartă. Fără îndoială că oamenii s-au îmbulzit în jurul lui, iar el, sărmanul bătrân, stătea acolo tremurând în vânt, învelit în zdrențe, fără mielul care să-l conducă și fără porumbei. Poate nu avea nici lemne pentru iarnă, și se făcuse frig pentru că era deja octombrie.

Când a auzit gălăgie, Bartimeu a întrebat: „Ce este cu gălăgia aceasta?” Vedeți voi, întotdeauna când este vorba de Isus se produce agitație. Așa este. Deci el a întrebat: „Ce este cu gălăgia aceasta?” O doamnă de acolo, care era probabil o adeptă a lui Isus, i-a răspuns: „Este Isus din Nazaret.”

„Cine este Isus din Nazaret?” a întrebat orbul.

„Vezi tu, Scriptura spune că Domnul Dumnezeu va ridica un profet.”

„Vrei să spui că este vorba de Fiul lui David? El este pe pământ?”

„Eu L-am văzut făcând lucruri exact cum spune Scriptura, și pot spune că este Cuvântul. Așa este.”

Când a auzit aceste lucruri, Bartimeu a început să plângă. „Oh, Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” El știa că Isus nu avea cum să-l audă plângând, dar în același timp știa că El era Cuvântul, deci trebuia să-l audă. El trebuia să fie Mesia, Profetul, și cu siguranță plânsetul lui: „IaHVeH, ai milă de mine! Fiul lui David îndură-Te de mine!” care nu putea fi auzit de ureche din pricina zarvei, a reușit să-L oprească. Isus nu a putut să-l audă, dar credința lui Bartimeu L-a oprit. Și Isus S-a oprit. Aș vrea să predic despre subiectul acesta, poate duminica viitoare: „Apoi Isus S-a oprit.” El S-a oprit, S-a întors, a privit în jur și a zis: „Credința ta te-a mântuit.” Vedeți? Era ceasul cel mai întunecos, dar chiar atunci a venit Isus.

În dimineața premergătoare acelei zile, când Isus a intrat în oraș, a întâlnit un bărbat pe nume Zacheu, un om de afaceri din oraș. Soția lui, Rebeca, era o femeie cumsecade și o credincioasă în Domnul Isus, dar el, Zacheu, nu credea în El pentru că rabinul îi spusese: „Noi nu avem nici un profet. Să nu crezi așa ceva pentru că este o prostie. Ești un bărbat prea cult și inteligent ca să crezi una ca asta. Privește la poziția ta în biserică și nu asculta așa ceva.”

Astfel, Zacheu i-a zis soției sale: „Oh, ceea ce crezi tu este o prostie! Nu există un astfel de profet.”

Dar vedeți, Rebeca s-a rugat până când micuța ei inimă era să se spargă. Și iată că Zacheu a vrut să-L vadă cu ochii lui, fiindcă a aflat că în ziua aceea Isus urma să treacă prin orașul lor. Știți ce a făcut pentru aceasta? El era prea mic de statură, și nu putea să-L vadă pe Isus din pricina mulțimii, așa că și-a zis: „Voi afla dacă acest Isus este sau nu un profet. Mă voi uita la fața Lui și îmi voi da seama dacă este diferit de ceilalți oameni,” și s-a urcat într-un copac, și-a tras frunzele pe lângă el și a așteptat acolo. „Când va trece pe aici, Îl voi putea vedea.”

Când Isus a venit de după colț, în josul străzii, S-a dus direct sub acel pom, S-a

oprit, a privit în sus și a zis: „Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.” (Luca 19.5).

Oh, acel ceas întunecos! Era El un profet sau nu? În ceasul acela întunecos, Isus a venit la el și i-a zis pe nume: „Zachee, dă-te jos...”

Și Zacheu l-a răspuns: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.” (v. 8). El a fost convins când Isus a venit acolo.

Despre femeia cu scurgerea de sânge, Biblia spune că și-a cheltuit toți banii pe la doctori, dar niciunul dintre ei nu a putut s-o ajute. Fără îndoială că medicii au încercat din greu s-o ajute, dar nu au reușit. Ea avea această scurgere de sânge de ani de zile, poate încă de la menopauză, fiindcă era deja o femeie bătrână, și era foarte disperată.

Femeia trăia pe acea colină și poate că soțul ei a trebuit să vândă caii, iar ferma era ipotecată ca să poată face rost de bani s-o ajute pe sărmana lui soție. Ea a auzit de Isus, iar într-o zi când a auzit larmă jos în oraș, a întrebat: „Cine este acolo?” „A venit Profetul din Galilea.” Când a auzit aceasta, și-a zis în inima ei, deși nu a găsit scris în nici o Scriptură așa ceva: „Eu cred în El, și cred că dacă voi reuși să mă ating doar de haina acelui Om drept, mă voi face bine.”

Ei bine, dacă ea a putut face aceasta fără nici un Cuvânt care să îi promită aceasta, ce ar trebui să facem noi cu lucrurile promise în Scriptură?

Ea s-a împins prin mulțime, și acolo erau toți, împreună cu păstorul ei, care stătea acolo criticându-L și râzând de El în încercarea de a-L face să părăsească ținutul lor, fiindcă nu voia ca enoriașii lui să fie deranjați în gândirea lor. Ei nu puteau coopera ca adunare și nu se putea face nimic în privința aceasta, dar El a venit oricum ca să țină o adunare acolo. Vedeți? El a venit în ciuda acelor lucruri.

Acolo erau vreo doi sau trei care L-au ajutat să treacă apa, și acum umbla prin acel ținut. Și în timp ce El umbla pe acolo, micuța femeie și-a zis: „Ei bine, El este un Om atât de important, iar eu sunt atât de neînsemnată înaintea Lui!” Mulți dintre ei ziceau: „Ahem, fă-mi cunoștință cu El pentru că vreau să mă conving dacă este sau nu Profet. Simone, fă-mi cunoștință cu El.” „Mulțumesc, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și așa mai departe.

Primul lucru pe care l-a făcut femeia aceea micuță a fost să se strecoare printre toți oamenii aceia și să-l atingă haina. Hainele palestiniene sunt făcute în așa fel încât să fie largi, iar pe dedesubt au o haină mai strâmtă care le protejează trupul de praf. Înseamnă că Isus nu avea cum să simtă fizic atingerea ei. Femeia L-a atins, aceasta fiind exact ce-și dorise, apoi s-a retras și s-a așezat undeva.

Ceasul acela a fost cel mai întunecos pentru ea. Când toți banii și toate erau duse, a venit Isus, iar în clipa când L-a atins, S-a întors și a întrebat: „Cine M-a atins?” Apoi a privit în jur până când a găsit-o, iar atunci a zis: „Credința ta te-a mântuit.”

Femeia de la fântână era în cea mai josnică stare morală posibilă. Ea tocmai își luase al șaselea bărbat, așa că nu avea cum să fie mai rău din punct de vedere moral. Sărmana era în cel mai întunecos ceas, și fără îndoială a mers acolo zicându-și: „Sunt într-o stare de plâns! Sunt încă tânără și frumoasă, dar încep să îmbătrânesc fiindcă am trecut de douăzeci de ani.”

Soră, ține minte că atunci când treci de douăzeci sau douăzeci și doi de ani, începi să mergi în jos. Nu contează dacă crezi sau nu, tu mergi în jos, și la fel se întâmplă și cu fiecare bărbat.

Odată când am fost la o întâlnire în Kiwanis, am spus: „Spuneți-mi cum se face că atunci când am avut șaisprezece ani, am mâncat ce mănânc acum și am devenit tot mai mare și mai puternic? După ce am trecut de douăzeci și doi de ani, nu a contat cât de mult am mâncat și nici cât de bine m-am îngrijit, fiindcă am devenit tot mai slab și mai bătrân.” De fiecare dată când mănânc, eu îmi reînnoiesc viața

pentru că pun celule de sânge noi. De ce nu mai sunt ca atunci? Dacă ar trebui s-o faci, tu nu ai putea să dovedești aceasta științific, pentru că este o limită pusă de Dumnezeu și tu vei ajunge la ea. Să nu uitați aceasta: fiecare dintre voi veți ajunge la ea.

Turnați numai apă dintr-un urcior într-un pahar până când ajunge la jumătate. Apoi turnați mai repede și veți observa că va curge jos. Spuneți-mi unde se duce și ce se întâmplă? Vedeți? Este limita pe care a stabilit-o Dumnezeu, întâlnirea.

Femeia aceasta micuță știa că tinerețea ei trece și că ocupația ei se va ruina. Astfel, s-a gândit: „Ce mă voi face?” apoi și-a zis: „Întotdeauna m-am gândit că trebuie să vină Mesia.”, și s-a îndreptat spre fântână. De obicei, El vine atunci când te gândești la El.

Era ceasul cel mai întunecos. Toate femeile pleaseră de la fântână, iar ea nu avea voie să meargă și să vorbească cu ele pentru că era o femeie imorală. Când a ajuns la fântână, și-a legat găleata de cârlig și a coborât găleata, dar chiar atunci a auzit glasul unui Om care-i vorbea. Și El i-a zis: *„Du-te, ia-ți bărbatul și vino aici!”* *„Eu n-am bărbat,”* I-a răspuns ea. *„Așa este, pentru că ai avut cinci bărbați, iar cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.”*

Când a auzit aceste cuvinte, a zis disperată: *„Doamne, văd că ești proroc. Eu știu că atunci când va veni Mesia, va face aceasta.”*

„Eu sunt Acela,” a răspuns Isus. Oh!

Într-o noapte, ucenicii erau pe mare și toate speranțele le erau spulberate. Poate și tu stai în seara aceasta aici și simți același lucru: că toate speranțele sunt pierdute. Ei au plecat fără Isus și curând barca a început să ia apă, așa că au început să strige desperați, să plângă și să se întrebe ce se va întâmpla cu ei în continuare? Și deodată L-au văzut venind pe mare. Știți ceva? Când L-au văzut, s-au temut de El

fiindcă arăta ciudat. Parcă era o nălucă sau ceva de felul acesta. Când au privit, au văzut un Bărbat care venea pe apă ca o nălucă, așa că au strigat de frică.

Era singurul care putea să-i ajute, și iată că lor le era frică de El. Oare nu este și astăzi la fel? Ei se tem de aceasta. Și ce s-a întâmplat? Chiar în ceasul fricii, au auzit un Glas care le zicea: „Eu sunt, nu vă temeți!” Apoi a venit Isus. Oh! A venit Isus. „Eu sunt, nu vă temeți!”

Isus este Același ieri, azi și în veci. Eu va trebui să trec peste unele texte de aici și mă întreb dacă Stăpânul va veni în acest ceas, așa cum a promis, și îi va chema pe copiii Săi credincioși să-L recunoască în Cuvântul Său și să Îl manifeste. Mă întreb dacă Isus a venit la noi, fiindcă acesta este cel mai întunecos ceas pe care l-a văzut biserica vreodată. Știți ceva? Fiecare biserică va trebui să aparțină de Consiliul Mondial al Bisericilor; dacă te vei uni cu aceasta, îți vei tăia dreptul la toate făgăduințele biblice, iar dacă nu o vei face, nu vei mai putea fi o denominațiune, deoarece fiecare denominațiune trebuie să intre acolo. Voi ați citit despre aceasta cum am citit și eu.

Este cel mai întunecos ceas pe care l-a avut vreodată micuța Biserică și toate lucrurile merg în direcția aceasta. Treziți-vă, penticostalilor, pentru că tocmai în ceasul acesta întunecos vine Isus să dovedească tuturor că este cu voi! Acum, în cel mai întunecos ceas, El este aici.

Am auzit o mică povestioară și îmi ia numai un minut ca să v-o spun și vouă. Era o femeie care a fost lovită de sărăcie și a ajuns atât de rău, încât oamenii de la conducerea comunei au venit să verifice situația ei. Femeia avea un fiu foarte prietenos și cumsecade care era plecat de un timp în India. Femeia ajunsese atât de rău încât nu avea nici ce să mănânce, așa că oamenii au venit să-i aducă mâncare. Când au ajuns la ea, au întrebat-o:

„Ei bine, nu ai pe nimeni să te ajute?”

„Oh, am un fiu,” a răspuns femeia.

„Cu ce se ocupă?”

„Este inginer electric în India,” a răspuns femeia.

„Pentru cine lucrează acolo?”

„Pentru guvernul Statelor Unite.”

„Și nu te ajută?”

„Mă ajută, dar...”

„De ce nu ceri ajutorul lui, în loc să suni la primărie?”

„El este un băiat foarte drăguț și îmi scrie scrisori foarte calde, dar îl iubesc atât de mult încât nu pot să-i spun că am aceste probleme.”

„Îți scrie scrisori și ții legătura cu el?”

„Da.”

„Și tot nu te ajută?”

„Nu, dar îmi trimite cele mai frumoase poze pe care le-am văzut în viața mea.”

Bărbatul acela i-a zis: „Dă-mi voie să văd și eu pozele acelea.”

„Sigur că da, domnule. Le țin aici în Biblie.” Apoi a deschis Biblia și a început să le scoată. Știți ce erau? Cecuri de bani din India, cu poze. Toate aveau poze pe ele. Vedeți? Femeia avea cecuri în valoare de mii de dolari, dar nu le cunoștea valoarea. Și toate erau ascunse în Biblie.

Mă întreb dacă Isus nu ne-ar descoperi și nouă, în seara aceasta, ce este ascuns în Biblie. Noi suntem bogați în harul și mila Sa, și mă întreb cum ar fi dacă El ar veni să ne cheme. Haideți să ne plecăm capetele pentru un minut și să privim în Biblie să vedem ce avem noi în El.

Tată ceresc, Tu ești aici, iar eu sunt foarte conștient de lucrul acesta fiindcă ai spus că *„acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* Astfel, cerul și pământul vor trece, dar aceste cuvinte nu vor trece

Doamne, ajută-ne în următoarele minute, în timp ce ne vom ruga pentru acești bolnavi și fă-te cunoscut în mijlocul nostru. Isuse, vino și cheamă bolnavii ca să știe că Tu ești un Dumnezeu Omniprezent. Tu ești aici, Același ieri, azi și în veci, iar eu mă rog în Numele lui Isus. Amin.

Prietene, peste câteva momente voi încheia adunarea, dar acum haideți să chemăm un mic rând de rugăciune. Doriți să facem aceasta? Ridicați mâna dacă vreți. Mai stați încă 10-15 minute? În ordine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este în ordine și cu administratorul clădirii? Mulțumesc foarte mult.

Unde este Billy? Ce numere ai? A, B,C? Ce a fost înainte? Cele cu A? Haideți să chemăm din nou tot numere cu litera A. Să vedem. Îți amintești de unde am

Început noaptea trecută? De la unu, nu-i așa? Atunci vom chema din altă parte. Să vedem. De unde să chemăm acum? Haideți să începem de la numărul șaptezeci și cinci.

Cine are numărul A75? Ridică mâna. Aceasta este bine. Vino aici. 75,76? În spate. 76,77? Să ridice mâna cine are numărul 77. Oh, este cineva de aici. Chiar aici. Ridicați mâna repede. 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85. Pe ceilalți vă rog să stați liniștiți și respectuoși. Nu vă mai mișcați. Să vină cei chemați, până la numărul 85. Numerele au fost date cu patru sau cinci zile în urmă, deci este posibil ca oamenii să nu fie aici. Câți din cei de la 85 la 90 vor veni? Numerele de rugăciune de la A75 la A90. Trebuie să fie cincisprezece oameni. Unu, doi... zece. Este bine. Numai o clipă.

Câți dintre voi credeți că puteți face ca femeia aceea micuță și să-l atingeți marginea hainei? Ridicați mâna și spuneți: „Eu cred. Cred că pot să-l ating marginea hainei.” Stăpânul este aici și este gata să te cheme dacă Îl crezi. Nu te îndoii, ci crede. Credeți și fiți respectuoși. Credeți din toată inima că Stăpânul a venit și vă cheamă.

Cred că în timp ce se aliniază rândul de rugăciune, unii frați ajută ca totul să fie în ordine. Câte numere de rugăciune mai sunt în adunare? Să vă văd mâinile. Țineți-le ridicate. Noi ne vom ruga pentru fiecare dintre voi. Nu contează cine ești, dacă Domnul îngăduie să trăiesc până atunci, mă voi ruga pentru fiecare dintre voi până duminică.

Țineți minte că duminică va avea loc un mic dejun pentru predicatori. Ați făcut anunțul? Da, s-a făcut. Dacă puteți veni, sunteți așteptați. Foarte bine. Puteți începe să-i trimiteți aici.

Rămâneți toți respectuoși și cuviincioși. Știu că mâine trebuie să mergeți la serviciu și că slujbele voastre sunt importante. Poate că baby-sisterele așteaptă să plece la nouă și jumătate, dar haideți să mai stăm puțin. Ce este mai important

decât să știți dacă acesta este Adevărul sau nu? Ce poate fi mai important decât sufletul vostru? Dacă Biblia a promis acest lucru, Dumnezeu îl va face, acesta fiind cel mai important lucru la care mă pot gândi.

Să clarificăm ceva. Nădăjduiesc că nu v-am făcut să credeți că fac parte din vreun cult sau ceva asemănător, sau că eu sunt Domnul Isus. Să nu credeți așa ceva, bine? Sigur că nu. Eu sunt doar slujitorul lui, un păcătos salvat prin harul Său, dar El este Cel care a venit în acest ceas cu un dar.

Nu demult am fost la un examen medical, pentru că o mulțime de medici mi-au recomandat să fac testul cu unde sonore. Știți ce mi-au spus? „Nu am văzut așa ceva în viața noastră. Când o persoană este trează poate controla cele cinci simțuri. Aceasta este prima ta conștiință; trăiești în ea. Dar când cele cinci simțuri devin inactive, intri în subconștient. Trebuie să fii „mort” față de cele cinci simțuri ca să intri în subconștient, iar atunci visezi. O parte din tine merge undeva, iar când revii în lumea conștientă, îți amintești ce ai visat.”

Câți dintre voi ați avut un vis? Desigur, toți. O parte din voi a fost acolo, pentru că vi-l amintiți, nu-i așa? Acela a fost subconștientul vostru. Medicul a mai spus: „Aceasta este partea normală, dar frate Branham, din zeci de mii de oameni pe care i-am examinat, nu am mai găsit un caracter asemănător cu al tău.”

„Sunt nebun?” am întrebat eu.

„Eu nu cred că oamenii vin din toate colțurile lumii ca să vorbească cu un nebun.”

„Cred că am o stare de nervozitate.”

„Nu mai mult ca orice predicator, doctor sau oricine altcineva care are de-a face cu publicul,” a răspuns el.

„Atunci ce este așa ciudat la mine?”

„Știi ce? Cele două conștiințe ale tale stau una lângă cealaltă, iar din cauza aceasta poți visa cu ochii deschiși.” El nu știa despre ce este vorba.

„Chiar așa?” am întrebat eu.

„Da. Tu nu trebuie să mergi la culcare ca să visezi un vis.”

„Doctore, ai citit vreodată despre ce este o vedenie? Știi ce este o vedenie?”

„Acesta este un termen biblic, nu-i așa, frate Branham?”

„Da.”

„Nu știu nimic despre Biblie, așa că nu pot înțelege despre ce vorbești.”

Ai citit vreodată Biblia?”

„Da,” a răspuns el.

„Citește în Vechiul Testament despre acei profeți.”

„Oh, te referi la faptul că ei vesteau anumite lucruri?”

„Da,” am răspuns eu, „același lucru se întâmplă și cu mine.”

„Mă bucur că ai spus aceasta. Acum are sens. Ar trebui să ne lași să cercetăm acest lucru, pentru că ar fi o cercetare științifică măreață.”

„Stai puțin, doctore! Ai avut vreodată un vis?”

„Da.”

„Atunci visează-mi un vis. Spune-mi ce se va întâmpla mâine. Vezi, nu ai putea face aceasta nici dacă ai vrea. Numai cel care-ți trimite acel vis o poate face. Tot așa nici eu nu pot avea o vedenie prin puterea mea, ci El este Cel care trimite aceste vedenii. Eu nu pot să le văd decât atunci când vine El și nu știu ce să spun până când nu-mi spune El.”

Acesta este un dar și eu am fost născut cu el. Primul lucru pe care mi-l amintesc din copilărie este o vedenie, și pot să vă spun că niciuna din ele nu a dat greș.

Acesta este motivul pentru care voi vedeți multe imitații ale acestui dar. Așa este. Noi avem tot timpul parte de aceste lucruri. Desigur. Eu am citit istoria lui Martin Luther. Acum mă adresez vouă, luteranilor. Istoria spune că nu a fost ciudat faptul că Martin Luther a protestat împotriva bisericii catolice fără să fie atins, ci faptul că a putut să rămână în picioare în mijlocul fanatismului care a urmat mișcarea lui de trezire și să fie corect în ce privește Scriptura. Așa este. Ei nu aveau nici o legătură cu Scriptura, dar fiecare este responsabil de aceasta în fața lui Dumnezeu. Vedeți? Este numai un dar de care Dumnezeu Se folosește ca să vorbească.

Acum fiți atenți! Aceasta este femeia din rândul de rugăciune? Vreau să fiți toți respectuoși pentru câteva minute. Poate printre noi sunt și oameni care au venit

pentru prima dată aici. Văd o femeie tânără pe care nu am mai văzut-o în viața mea. Ea este o străină pentru mine, dar ne întâlnim la fel ca în Ioan 4, scena despre care am vorbit aseară și în care Isus s-a întâlnit cu femeia de la fântână.

Poate că ea era cu mult mai tânără decât El, iar El i-a spus care era problema ei. Când a auzit aceasta, femeia a spus: „*Doamne, văd că ești profet.*” Vedeți, profetul este cineva la care vine Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, profeția pentru acea zi, Cuvântul care trebuie să se împlinească pentru acea zi, vine la acel om fiindcă el este Cuvântul viu pentru acea zi.

„Văd că ești profet, iar noi așteptăm un profet.” Dacă vă uitați la trimiterea de la acest verset, veți vedea că El se referă la Profetul despre care scrie Vechiul Testament. „Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”

Și Isus i-a răspuns: „*Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.*”

Imediat după aceea, femeia a alergat în cetate și a zis: „*Veniți de vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva acesta este Hristosul?*” (Ioan 4.29), și toți au crezut în El.

El a făgăduit că cei ce cred vor face aceleași lucrări pe care le-a făcut El. Astfel, în aceste zile din urmă, El își legitimează venirea în același fel cum a făcut-o și în Sodoma. Ați ascultat mesajele din săptămâna aceasta? Credeți că acesta este adevărul?

Noi suntem străini unul pentru celălalt, nu-i așa? Ridică mâna să vadă și audiența. Eu n-am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta și nu știu nimic despre ea. Vedeți? Ea este o femeie tânără, cu mult mai tânără decât mine. Noi suntem născuți la mulți ani distanță unul de celălalt și acum ne întâlnim pentru prima dată. Noi stăm aici înconjurați de acești oameni, de lumini și așa mai departe; dar mai presus de toate, stăm aici în prezența lui Dumnezeu.

Vă vorbesc așa pentru că aștept să vină ungera peste mine. Dacă va veni, voi reuși, dar fără ungera Lui nu pot să fac nimic. Tot ce aș putea face este să mă rog și să-mi pun mâinile peste voi, așa cum face și păstorul vostru sau oricine altcineva, apoi să merg mai departe.

Vedeți, acesta este un dar. Din câte știu, m-am eliberat pentru El, dar nu pot să-L fac să vină. Trebuie să vină singur, așa că vă rog să fiți foarte respectuoși.

El este aici, de aceea în Numele lui Isus Hristos, iau toate duhurile sub control, pentru gloria lui Dumnezeu. Stați liniștiți! Eu voi putea să controlez orice situație, dar să nu începeți să săriți și să faceți aceste lucruri. Stați pe loc pentru că uneori în adunare sunt cazuri de epilepsie și altele asemănătoare, care împrășcă zeci de duhuri în adunare. Câți dintre voi ați fost în adunările mele și ați văzut întâmplându-se aceasta? Desigur. Vedeți? De aceea trebuie să stați pe loc, nemișcați. Eu sunt responsabil pentru aceasta, dar dacă sunteți aroganți, nu mai sunt răspunzător pentru ce se va întâmpla, pentru că este o pedeapsă.

Eu n-am nici o idee de ce a venit femeia aceasta aici, dar ea știe că se întâmplă ceva chiar acum, fiindcă între noi doi vine Lumina aceea. Femeia a venit aici pentru o altă persoană. Ea se roagă pentru cineva care are o stare de nervozitate gravă. Este sora ei. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat. Oamenii spun: „Ai ghicit cumva?” Nu, eu nu ghicesc niciodată.

Femeia este o persoană foarte drăguță și are un suflet bun. Uită-te la mine! Aceasta au spus și Petru și Ioan la acea poartă: „*Uita-te la noi!*” Se pare că mai este ceva în inima ei. Tu suferi de amețeli. Da, așa este. Și mai ai ceva pe inimă, ceva ce vrei să știi, și este în legătură cu fratele tău. El este aici în spital. Vrei să-ți spun cum a ajuns acolo? A fost implicat într-un accident de automobil. Așa este. Crezi că ai primit ceea ce ai cerut? Atunci du-te în drumul tău pentru că a trecut totul.

Credeți și totul este posibil.

Ce mai faci, doamnă? Crezi că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci? Crezi că El îmi poate descoperi care este problema ta? Bine. Fie ca El să facă aceasta. Tu ai avut o operație și ți s-a amputat un sân, iar acum a început să te doară și celălalt. Aceasta este problema ta. Tu nu ești de aici, ci de lângă un râu. Ești din Louisville, Kentucky și ești doamna Mumford. Dumnezeu să te binecuvânteze. Așa este. Tu ai fost în tabernacol. Nu te-am recunoscut, dar așa este. Du-te în drumul tău cu credință și Dumnezeu să te binecuvânteze. Bine.

Vino. Crezi din toată inima, domnule? Crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi că atunci când vii o faci la fel ca Simon Petru? Spun aceasta pentru că tu nu vii la mine, ci vii la El, iar eu sunt doar reprezentantul Lui. Noi suntem mlădițele, iar El este Vița. Nu ne cunoaștem, suntem total străini unul pentru celălalt. Dacă Domnul poate să-mi descopere ceva cum i-a descoperit și lui Simon Petru sau celorlalți care au venit la El, ai crede din toată inima? Crezi aceasta? Bine, domnule. Uită-te puțin la mine.

În ce privește problema ta, este vorba de stomacul tău. Ai o tumoare în stomac. Așa este. Ești predicator. Da, domnule. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Crezi că El te cunoaște? Crezi din toată inima? Bine, reverend Brown, du-te în drumul tău și fii bine. Isus Hristos te face sănătos. Crede acum.

Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece artroza și să te facă bine? Du-te, crede și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse.”

Vino, doamnă. Tu suferi de o problemă nervoasă. Crezi că Dumnezeu te poate face bine? În ordine. Du-te și spune: „Domnul să fie lăudat!” Vezi? În tinerețe erai o persoană plină de bucurie și veselie, dar deodată s-a întâmplat ceva. Du-te acasă, crede și ia totul de la început cu mulțumire și bucurie, fiindcă Isus Hristos te va ajuta. Domnul să te binecuvânteze. Du-te și crede din toată inima. În ordine.

Tu crezi? Ești schilod, dar crezi că Dumnezeu poate să te vindece și să te facă bine? În ordine. Du-te și spune din toată inima numai: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” Crezi că Dumnezeu poate vindeca acea astmă și să te facă bine? Atunci du-te în

drumul tău sănătos și fericit.

Tu ai slăbiciuni, prostată și artroză. Crezi că Dumnezeu poate să te facă bine și să te vindece? Dacă crezi din toată inima, du-te în drumul tău voios și spune: „Mulțumesc, Doamne!”

O clipă. S-a întâmplat ceva. Este vorba de o altă persoană, nu cea de aici. Crede din toată inima. Doamna care stă chiar aici și are probleme cu spatele, crezi din toată inima că Isus Hristos te face bine? În ordine. Tu poți avea ceea ce ceri, prin har.

Vezi tu, Domnul Isus te vindecă și te face bine, fiindcă „toate lucrurile sunt cu puțință pentru cei ce cred.” Crezi aceasta din toată inima? Ce zici tu, care stai acolo și ai hernie? Crezi că Dumnezeu poate să te vindece și să te facă bine? În ordine. Atunci poți avea ceea ce ai cerut. Domnul să te binecuvânteze.

Vedeți, El este acolo la fel cum este aici. Aceasta ar trebui să ne rupă inimile, nu-i așa? Crezi că Dumnezeu îți va vindeca diabetul și te va face bine? Du-te la Calvar pentru o transfuzie de sânge și totul va fi bine. Du-te și crede din toată inima. Nu te îndoii! Crede din toată inima că Dumnezeu te va face bine.

Vino aici. Tu ai cea mai periculoasă boală din lume; ai o boală de inimă, dar Isus locuiește în inima ta. Crezi că El te va vindeca? În ordine. Du-te în drumul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” și fă-te bine.

Du-te și mănâncă-ți cina pentru că Isus Hristos te-a vindecat de boala de stomac și te face bine. În ordine.

Crezi? Crezi că te vei face bine, dacă nu-ți voi spune nimic și îmi voi pune doar mâinile peste tine? Domnul să te binecuvânteze. Crede din toată inima.

Crezi că dacă îmi voi pune mâinile peste tine te vei face bine? Vino aici. Fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Vino aici. Tu știi că eu știu care este problema ta. Chiar dacă nu aș spune nimic, crezi că nu mai ai nevoie de operație ca să-ți fie scoasă acea tumoare și să te faci bine? În ordine. Du-te înainte și crede-L pe Dumnezeu, pentru că te va ajuta. O, dacă ai crede aceasta, El o va scoate afară și nu vei mai avea nevoie de operație. Crede din toată inima. Slavă Domnului!

Crezi că Dumnezeu vindecă și cancerul și-i face bine pe cei care au cancer? În ordine, domnule. Du-te în drumul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne că mă voi face bine.” Și vei fi bine.

Isus a venit și vă cheamă. Credeți aceasta? Doamna plinuță, cu probleme la sinusuri, crede aceasta? Crezi că Dumnezeu te va face bine? În ordine. Priviți la El și credeți!

Doamna de acolo a dat din cap și nu știe ce să creadă. Dacă crezi, artroza de care suferi te va părăsi. În ordine.

Tu crezi din toată inima? Bărbatul în vârstă care stă acolo și vine din Okeechobee. Crezi că Isus Hristos îți poate vindeca ochii obosiți? Dacă crezi, poți avea ceea ce ceri.

Stăpânul a venit și vă cheamă. Îl credeți? Atunci ridicați-vă în picioare, acceptați-L și spuneți: „Te cred chiar acum, Doamne Isuse. Îmi ridic mâinile spre Tine și cred că Tu mă vindeci.”

Doamne Isuse, audiența aceasta este a ta. Este târziu, Doamne, dar:

Te rog, nu trece pe lângă mine

Oh, Mântuitorule blând!

Ascultă-mi plânsul umil

În timp ce chemi pe alții

Nu trece pe lângă mine.

Tu ești sursa nădejzii mele,

Tu însemni mai mult decât viața pentru mine,

Pe cine am eu pe pământ, în afară de Tine?

Pe cine am eu în ceruri, afară de Tine?

Orbul Fanny Crosby a spus aceste cuvinte. Doamne Isuse, nu trece pe lângă niciunul din ei și dă-le vindecarea în seara aceasta, fiindcă Ți-i predau în Numele lui Isus Hristos.

Ridicați mâinile și cântați-i cântări de laudă. În ordine. Tu îl crezi? Pianistul poate cânta: „Eu îl voi mări, eu îl voi mări.” Dă-ne un ton. În ordine. Toată lumea să ridice mâna.

Eu Îl voi mări, eu Îl voi meri.

Laudă Mielului pentru că S-a jertfit pentru păcat.

Dați-i laudă, voi, toți oamenii

Pentru că sângele Lui a spălat fiecare pată.

Strângeți mâna celui de lângă voi și ziceți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene. Mă bucur că L-ai acceptat pe Isus ca Mântuitor.” Aceasta este bine. Strângeți-vă mâinile și spuneți: „Mulțumesc Domnului!”

Haideți să ridicăm mâinile spre El și să cântăm din toată inima, cu capetele plecate și cu ochii închiși.

Eu Îl voi mări, eu Îl voi meri.

Laudă Mielului pentru că S-a jertfit pentru păcat.

Dați-i laudă, voi, toți oamenii

Pentru că sângele Lui a spălat fiecare pată.

Este El identificat suficient printre noi încât să-L acceptați? Credeți că El este aici? Prieteni, dacă aș putea merge în audiență să vă vindec, aș face-o cu siguranță. Aș face-o cu plăcere și din toată inima, dar nu pot face aceasta. Nu am cum s-o fac. Eu am numai acest dar mic pe care vi l-am arătat, și el legitimează făgăduința

Scripturii că Isus Hristos este aici cu noi, ținându-Se de promisiune. Oh, aceasta ar trebui să ne pună inimile pe jar.

Gândiți-vă la Isus, la acel Nume minunat. Acest nume a fost rostit pentru prima dată atunci când Maria a venit la Elisabeta, care era însărcinată de șase luni cu Ioan, dar acesta nu se mișcase încă. Toată lumea știe că de fapt copilul se mișcă după patru luni, dar în cazul Elisabetei, acesta nu s-a mișcat. Ea a ascuns acest lucru, dar când a văzut-o pe Maria, fața ei s-a luminat de slava lui Dumnezeu, iar când a văzut că Maria urma să fie mamă, a întrebat-o:

„Tu și Iosif sunteți căsătoriți, nu?”

„Nu, noi nu suntem căsătoriți,” a răspuns Maria.

„Ei bine, dar vei avea un copil, nu-i așa?”

„Da. Duhul Sfânt m-a umbrit, iar El mi-a spus că Cel zămislit în mine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu și Îi voi pune Numele Isus.”

De îndată ce a rostit numele „Isus,” pentru prima dată când acest Nume a fost pronunțat de buze omenești, copilășul acela mic din pântecul mamei sale a primit Duhul Sfânt și a săltat de bucurie. Ce ar trebui să facă atunci Numele lui Isus pentru o biserică născută din nou? Glorie lui Dumnezeu! El este același Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Dătătorul Vieții. Amin.

Haideți să-L lăudăm. Ridicați mâinile. „Eu Îl voi lăuda.” Aleluia.

- Amin -